

[Kjeld Olesen.]

til venstres principper om løsning, hvad vil venstre så gøre i denne situation? Jeg synes — det bliver jeg næsten nødt til at sige — at der i hr. Christophersens bemærkninger ikke kunne spores den samme positive varme over for samarbejde, over for nødvendigheden af samarbejde. Jeg må erkende, at det blev sagt, men alligevel synes jeg i forhold til andre indlæg, at man godt kunne have forventet lidt mere begejstring.

Min anden bemærkning skal være til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), hr. Ove Jensen, hr. Poulsaard og andre, der fra fremskridtspartiet måtte have været på denne talerstol for at give os andre en rørende oplevelse ved at høre bemærkninger om Stauning og høre bemærkninger om den linje, som socialdemokratiet har fulgt siden.

Jeg håber, at fremskridtspartiet ved efterfølgende debatter og meget gerne naturligvis også i den offentlige debat vil køre videre på den måde. Jeg synes, at de ting, der har været sagt, i allerhøjeste grad har været afslørende.

Det er jo egentlig helt fantastisk at skulle høre en hr. Poulsaard stå på denne talerstol ganske få timer efter, at vi havde den store debat omkring amtsgrundskyldpromillen, og så også nævne Stauning og nævne en gammel linje i den forbindelse.

Når jeg opfordrer meget stærkt til det, så er det ganske simpelt, fordi sådanne bemærkninger er med til at afsløre hulheden hos fremskridtspartiet. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sagde et eller andet om, at fremskridtspartiets politik ikke er at bekæmpe socialdemokratiet, men gør det, når vi udnytter danske arbejdere — sådan tror jeg bemærkningen faldt. Og hvad skete der så få sekunder efter? Få sekunder efter ålede hr. Svend Andersen (Rosk. a.) de borgerlige partier, fordi de samarbejdede med socialdemokratiet. Det er i sandhed afslørende, for hvis man skal finde nogen logik i det, der bliver sagt, hvad er så situationen? Så er situationen altså den, at for at leve op til Staunings linje, for at klare skærene for hr. Poulsaards småkårsfolk — det udtryk bruger han i tide og utide — så skal samarbejdet altså være i denne side af salen. Stauning af i dag anbringer fremskridtspartiet altså derovre, nu vel, det har vi andre vidst hele tiden, men jeg synes, det var udmær-

ket, at det altså for en gangs skyld blev sagt så tydeligt her fra folketingets talerstol.

Så vil jeg som den tredje bemærkning — for det vil skuffe vedkommende, hvis ikke jeg kom med en kommentar — sige noget til hr. Knud Jespersen. Jeg vil for det første sige, at det jo er ganske ejendommeligt, at hr. Knud Jespersen var oppe hos majestæten og anbefale en socialdemokratisk regering, hvorefter hr. Knud Jespersen så lige siden har benyttet enhver lejlighed ikke alene i denne sal, men også andre steder uden for salen, til ensidigt at køre frem mod socialdemokratiet. Hr. Knud Jespersens tale i dag var lig den, vi hører, hvad enten det er ude på pladsen, hvad enten det er andre steder, en tale, der er kraftbetonet, en tale, der virker, som om det virkelig passede, når hr. Knud Jespersen siger, at kommunistpartiet repræsenterer arbejdspladserne, at det er massernes interesser, de varetager, og at det er deres synspunkter, de viderefører. Jeg synes, det var mere jordbunden, hvis man kom lidt ned, hvor det hører hjemme. Når hr. Knud Jespersen f. eks. svinger sig op omkring overenskomstsituationen og taler om den vældige reaktion, så er det rigtigt, at de masser, hr. Knud Jespersen repræsenterer, var på Slotspladsen — alle 2.000. Jeg kan nævne hr. Knud Jespersens indsats på mangfoldige andre områder, og nu her det konkrete forslag i dag om, at vi skal klare arbejdsløshedsproblemet ved importregulering og ved kontrol.

Der er mange kommunistpartier i denne verden. Der er i Italien et kommunistparti, der accepterer tingene, et kommunistparti, der ved, at det er i EF, det foregår, og som aldrig kunne drømme om at møde frem med noget så urealistisk og demagogisk som det, hr. Knud Jespersen her har været inde på. Størrelsen er som bekendt en anden i Italien. Det danske kommunistparti er og bliver en lille isoleret sekt.

Om dagsordensforslaget fra hr. Glensgård behøver jeg ikke at motivere, at socialdemokratiet naturligvis stemmer imod. Hvis man kender lidt til situationen, vil man vide, at bliver et sådant dagsordensforslag vedtaget, ja, så sker der ikke det, der øjensynlig ifølge ordlyden er hensigten. Hvis man ønsker, at denne konflikt skal udvikle sig til endnu større omfang, så skal man bare følge den linje, som her er anlagt. Ikke sådan at vi